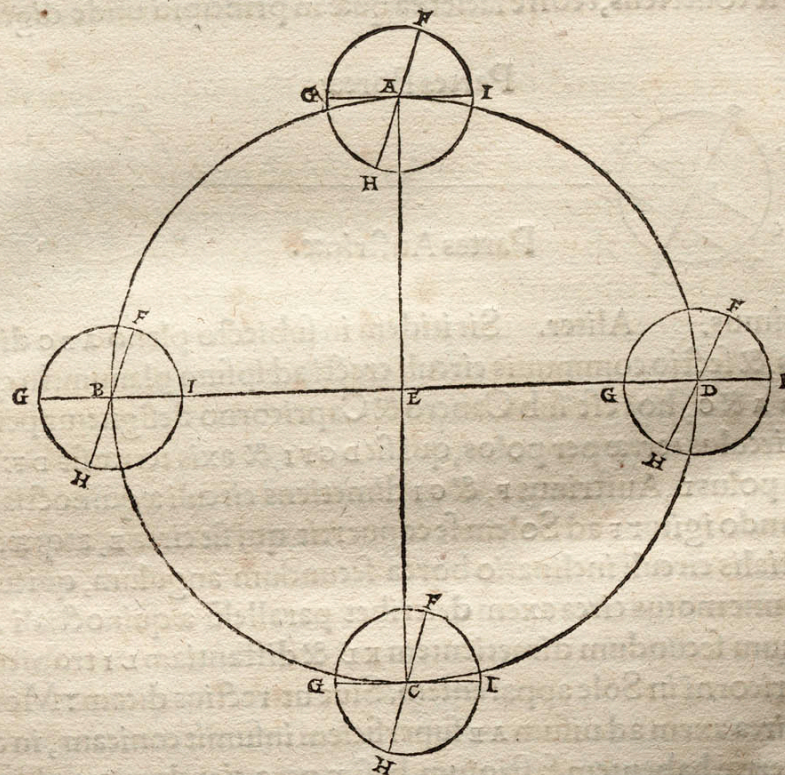

rum, apud quos *conuersiones* uocatur. Secundus est motus centri annuus, qui circulum signorum describit circum Solem ab occasu similiter in ortu, id est, in consequentia procurrens, inter Venere & Martem, ut diximus, cum sibi incumbentibus. Quo fit ut ipse Sol simili motu zodiacum pertransire uideatur: Quomodo uerbi gratia, Capricornum centro terræ permeante, Sol Cancrum uideatur pertransire, ex Aquario Leonem, & sic deinceps, ut diximus. Ad hunc circulum, qui per medium signorum est, & eius superficiem, oportet intelligi æquinoctialem circulum, & axem terræ conuertibilem habere inclinationem. Quoniam si fixa manerent, & non nisi centri motum simpliciter sequerentur, nulla appareret dierum & noctium inæqualitas, sed semper uel solstitium, uel bruma, uel æquinoctium, uel æstas, uel hyems, uel utcumque eadem temporis qualitas maneret sui similis. Sequitur ergo tertius declinationis motus annuus quoque reuolutione, sed in præcedentia, hoc est, contra motum centri reflectens. Sicque ambobus inuicem equalibus ferè & obuijs mutuo, euenit: ut axis terræ, & in ipso maximus parallelorum æquinoctialis in eandem ferè mundi partem spectent, perinde ac si immobiles permanerent, Sol interim moueri cernitur per obliquitatem signiferi, eo motu quo centrum terræ: nec aliter quam si ipsum esset centrum mundi, dummodo memineris Solis & terræ distantiam uisus nostros iam excessisse in stellarum fixarum sphaera. Quæ cum talia sint, quæ oculis subijci magis quam dici desiderant, describamus circulum *abcd*, quem representauerit annuus centri terræ circuitus in superficie signiferi, & sit *b* circa centrum eius Sol. Quem quidem circulum secabo quadrifariam subtensis diametris *abc*, & *bed*. Punctum *a* teneat Cancri principium, *b* Librae, *c* Capricorni, *d* Arietis. Assumamus autem centrum terræ primum in *a*, super quo designabo terrestrem æquinoctialem *efghi*, sed non in eodem plano, nisi quod *gai* dimetiens, sit circuli sectio communis, æquinoctialis inquam, & signiferi. Ducto quoque diametro *fah*, ad rectos angulos ipsi *gai*, sit *f* maximæ declinationis limes in Austrum, *h* uero in Boream. His sanè sic propositis, Solem circa *b* centrum uidebunt terrestres sub Capricorno brumalem conuersionem facientem, quam maxima decli-

declinatio Borea in ad Solem cōuerſa efficit. Quoniam decliui-
tas æquinoctialis ad A lineam per reuolutionem diurnam de-
tornat ſibi tropicum hyemale parallelum ſecundum diſtanti-
am, quam ſub $E A H$ angulus inclinationis compræhendit. Pro-
ficifcatur modo centrum terræ in conſequentia, ac tantundem F
maximæ declinationis terminus, in præcedētia : donec utriq; in
 B peregerint quadrantes circulorum. Manet interim $E A I$ angu-

lus semper æqualis ipsi AEB , propter æqualitatem reuolutio-
num, & dimetientes semper ad inuicem FAH ad FBH , & GAI ad
 GBI , æquinoctialisq; æquinoctiali parallelus. Quæ propter cau-
sam iam sæpe dictam apparent eadem in immensitate cæli. Igi-
tur ex B Libræ principio, B sub Ariete apparebit, concidetq; se-
ctio circularum communis in unam lineam GBI , ad quam di-
urna reuolutio nullam admittet declinationem, sed omnis de-
clinatio erit à lateribus. Itaq; Sol in æquinoctio uerno uidebi-
tur, Pergat centrum terræ cum assumptis conditionibus, & per-